

τ α γυῖα Ἀναξαγόρας 12.4 μετεῖχεν ἄν ἅπαντων χρημάτων. || ἄπαντα (συνών. τὰ πάντα). Ἡράκλειτος 29 ἐν ἀντὶ ἅπαντων 90 πυρὸς ἀνταμοιβή τὰ πάντα καὶ πῦρ ἅπαντων Ἐμπεδοκλῆς 17.7, 20.2 συνερχόμεν' εἰς ἐν ἄπαντα 38.2 τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἄπαντα 103 τῇδε μὲν οὖν ἰότητι Τύχης πεφρόνηκεν ἄπαντα. Πρβλ. πᾶς, ὅλος, εἷς.

ἀπατεύειν (τύπ. ἀπατᾶν). Ἐξαπατῶ, deceive, Ξενοφάνης 11.3, 12.2 ἀλλήλους ἀπατεύειν. Πρβλ. ἀπάτη, ἀπατηλός.

ἀπατεών. Ἀπατεώνας, deceive/cheat, Δημόκριτος 63 ἀπατεῶνος ἔργον. Πρβλ. κοπίδες.

ἀπάτη. Ἀπάτη/πλάνη, deception/delusion, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω. Πρβλ. ἁμαρτία.

ἀπατηλός (ἀντίθ. πιστός). Ἀπατηλός, deceptive/misleading, Παρμενίδης 8.52 κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν Ἐμπεδοκλῆς 17.26 λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλόν.

ἀπάτητον. Ἀπάτητο/ἀνώμαλο, untrodden/uneven, Δημόκριτος 131 ἀπάτητόν.

ἄπαυστος. Ἀπαυτος/δίχως λήξη, unceasing/perpetual, Παρμενίδης 8.27 ἀναρχον ἄπαυστόν. Πρβλ. ἀναρχος, ἀτέλεστος, ἀτελεύτητος, ἀνώλεθρος, ἄπειρος.

ἀπεῖναι (ἀντίθ. παρεῖναι). Εἶμαι ἄπών, be absent, Ἡράκλειτος 34 παρεόντας ἀπεῖναι Παρμενίδης 4.1 λεῦσσε δ' ὁμως ἀπεόντα νόῳ παρεόντα βεβαίως. || Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται.

ἀπείργειν (συνών. κωλύειν). Ἐμποδίζω/ἀπαγορεύω, hinder/prohibit, Δημόκριτος 259.3-6 ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει ἀπείργει δὲ ἰερά ἐκάστοισι ἐπιχώρια.

ἄπειρον (τό). Τὸ ἄπειρο, the infinite, Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχὴν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρόν 2 ταύτην (sc. φύσιν τινὰ τοῦ ἀπειρον αἰδίου εἶναι καὶ ἀγήρω 3 ἀθάνατον ... καὶ ἀνώλεθρον (τὸ ἀπείροον). || Λεύκιππος A 1 (DK II 70,29) κατὰ ἀποτομὴν